

G

ġaūdities, arī **ġaūgties** v. **Glausties**. *bērni, ka maģi, ta tā ġaūdās klāt, grib, lai mīluo. / mazaīs puīka jaū dikti ġaūdās klāt māti. / redz, kā [kaķis] ġaūdās! kaķis jaū grib ġaūditiēs. / bērni grib ġaūktiēs klāt, mīlinātiēs. / mazbērnš piēglaūžās maņ klāt, grib ġaūktiēs. / viņš [bērnš] maņ ġaūgās klāt, apkaņpj uņ ta saka – es tevi mīlu. / suņš, iēnācis istubā, tā grib ġaūktiēs gar ruokām.*

Ģēda, arī **Ģēža**, reti **Ģēde**, **Ģetrūde** subst. **Personvārds – sievietes vārds**. *Ģēda – veča, Ģēža – jaūna, mazīna Ģēdīna. / Ģēdīna bi mazīna. nuō Ģēdīnas bi Ģēža – lidz apprečētiēs uņ ilgāk ar tā saūca. / Ģēda vairāk Nīcā [sauca sievietes]. / Ģēža, Ģēda – taga tiē večiē vārdi visi i aīzmūrsti. / večā Ģēda vėl ada zeķes – varuōt vėl rēdzēt. / Ģetrūdes diēnā ceļas visi kukaīni aūkšā. / [tagad] visām piēsaukc citādāks vārc – Ģēde vaīs nesaūc. □ **riēkstu ġēda** – riektrozis (*Nucifraga caryocatactes*). *riēkstu ġēda iř arī tāt meža putns. / riēkstu ġēda iř putns, kas ēd nuōst riēkstus. dzīvuō vairāk mežā, līdzīks žagataī. / riēkstu ġēda i tāt putns. viš tāt zaglis. nāk nuō meža ārā. i drusku mazāks pa vārnu. pupas viš izēd zārdiēm. / riēkstu ġēda i putnelis. riēkstu ġēda nuōskrēja brēgdama pruōjā. ✧ **riēkstu Ģēda** – netikla sieviete. zaru Baība iř tāt lamu vārc. tāpat teīca riēkstu Ģēda.**

ġēdāt, arī **ġēduot** v. **Runāties**. *ġēduōt, ġēdāt iř runātiēs.*

Ģēde. Sk. *Ģēda*.

ġēdināt v. **Izjautāt**. *ġēdināt iř plāpāt, nevaīdzīgi prašņāt. / ġēdina ta ka tāda zuōse, isprašņā.*

ġēduot. Sk. *ġēdāt*.

ġēguot v. **1. Lūgties**. *bērni ġēguōjuši, ka grib braūkt līdzā Liēpājā. // **Prašņāt; izjautāt**. ġēguōt i prašņāt.*

2. Dziedāt. *ka leiši dziēd, ta mēs teīcām – leiši ġēguō. / ka leiši braūca pa ceļu uņ dziēdāja, ta teīca – leiši ġēguō, būs liētus.*

ġēguze, arī **ġēguže** subst. **Cilvēks, kas neskaidri runā**. *tuō mazuō bērnu vėl nevar saprast. viš ta kā ġēguzīte [bubina]. / kuō tu te kukuō kā ġēguzīte! ġēguzīte i, ka viš tāt mas [bērnš, nemāk runāt]. / viņa [kāda sieviete] i riktīga ġēguže [jeb] ġēguze, nuō viņas ne-kā nevar saprast. / kad-reīz tiē kuīlmēmiē nevar isrunāt. uņ ta viņus pa ġēguži pasaūc.*

ġēģerēt v.; nov. **Medīt**. *medniēks iř ġēģeris. ġēģerē zaķus, putnus uņ viskuō citu. / kas jaū gāja ġēģerēt, tiē visi bi ġēģeri. / ġēģerēt iēt – medīt. / meža ġēģeris iēt mežā ġēģerēt.*

ġēģeris subst.; nov. **Mednieks**. *ġēģeris bi senāk. bi jāiēt dzīt [zvērus], ka nāca ġēģeri. / meškuīngs uņ vėl viēns ġēģeris izgāja mežā medīt. / lai bī grūti, kam bī grūti, grūt nabaga ġēģeriņ. // **Veiksmīgs mednieks**. ġēģeri saūca tuō, kas mērķi var trāpīt. tas tik, kas labi varēja trāpīt, tas tik bi ġēģeris. visus pa ġēģeriēm nesaūca. □ **meītu ġēģeris** – vīrietis, kas izmanto katru iespēju mīlas dēku uzsākšanai. *ka jaūni cilvėki iēt apkārt, ta tā teīc – tas tik tāt meītu ġēģeris. / viņš [barona radinieks] bi tāt meītu ġēģeris. ta viņam palika pulku dēlu – smukām istabinēm uņ tā.**

ġēģis, arī **ġēģis** subst. **Salijis, nobridies cilvēks**. *ġēģis i tāt nuōslapis, nuōlijis. / ganelis nāk mājās kā ġēģis nuōslapis. / tas puīka i nuōbridiēs pa tuō ūdeni uņ pa tiēm sniēgiēm tā kā ġēģis. / nu tu esi slapš kā viēns ġēģis!*

ġēķerēt v.; niev. **Mulķoties**. *teīc ġēķerē, ka tāt nekriētns cilvėks. tas tik staīgā, ġēķerēdamš viēn. ne-kas gudrs nuō viņa nav.*

ġēķis subst.; niev. **Mulķis, nesapratīgs cilvēks; plāpīgs, nenopietns cilvēks**. *ka tāt mulķīks i, ta tuō saka, ka viš i ġēķis. tas ne-kuō nesapruōt, ne viš māk isrunāt. / viņu nevar klaūsīt, viņš tāt ġēķis i, niēkus runā.*

ġēldēt v. **Derēt; būt derīgam, piemērotam**. *derēt iř ġēldēt. kad kāu kuō piēdāvā, tad prasa – nu, vaī ġēldēs? / večaīstēs vēruōja, va tā stīpa ġēld va neģēld. / tiē zābaki maņ neģēld – pa knapi. / ku mēs liksiņ vara naūdu, ka tā vaīs neģēldēs? / tas tev ġēldēja, ka neklaūsiji. tas tev derēja. // **Garšot**. sprītu zupa ne-viēnam neģēldēja. tuō nevārija. / te viēna vecene, tāi ġēld viss [ēdiens]. / piēnā vārīti kukulīši ļaūdīm labi ġēldēja.*

ġeldīgs, -a adj. **Derīgs, piemērots.** *tas [cilvēks] vi-sūr ġeld. ku viņu liēk, tu' viš i ġeldīks. viš visu kuō pruōt. / tas kuṃpītis mañ i dikti ġeldīks. / tiē striķi ne-kañ neġeldēja, nebī ġeldīgi.*

ġelumbe – **feines, aus der Tuchhandlung gekauftes Tuch, ein gekauftes, bestes Kleidungsstück** (smalks lakatu tirgotavā pirkts lakats; pirkts labākais apģērba gabals). (ME I 695 f.)

ġēlzis subst. **Asmens (nazim, ēvelei u. c.).** *spāls uñ ġēlzis – kuōpā nazis. saliēcami bi. / ġēlzis iř naža asmeñs. kaū kañ citañ ař vař būt ġēlzi. / naziñ ġēlzis nuōlūzis. / parasti tik biēzu [sieru] sēja, ka naža ġēlzis isiēt caūri. / kas taga a kuṃpi dzīvuōs, ka taga i kāpuōstu ēvele a četriēm ġēlziēm. / kādaī mašīnai, kañ griēžamaīs, tuō tad saūc pař ġēlzi.*

ġenerālis subst.; mil. **Augstākā komandējošā sastāva karavīra dienesta pakāpe daudzū valstu armijās.** *dziřdēja, ka viēns ġenerālis atnācis uñ apskatijiēs tuō, kas jaū [ostā] ustaīsīc.*

ġeņgt, arī **ġeņgt** v. 1. **Liekt.** *tuōs žagarus vaīg ġeņkt, lai vař iēbāst krāsni. / tuō driķeri ġeņdza uz zemi, ta tās dures attaisijās.*

2. **Apņemt (ap pleciem, ķermenī), piemēram, lakatu.** *māte mani tā ġeņdze a dižuō drānu.*

ġeņģerēt v. 1. **Streipulot, neveikli iet.** *tāc piēdzēris cilvēks ġeņģerē pa ceļu. viš streipuluō. / ka piēdzēris streipuluō, ta mēs teīcañ – tas tā ġeņģerē apkārt. / mazaīs tā neveikli veļ iēt, ġeņģerē. // Negribīgi iet; vilkties. skat, kā jaūniē ġeņģerē us skuōlu!*

2. **Aizskart (dauzoties).** *puīkas sagaīši kuōpā, sākuši ġeņģerēt viēns uōtru.*

ġeņģeris subst. 1. **Cilvēks, kas streipulojot iet.** *ka piēdzēris streipuluō, ta tas tik tāc ġeņģeris viēn i.*

2. **Nevaldāms cilvēks, arī lops.** *ġeņģeris i tāc nevaldāms. / mazaīs tēkulis liēls ġeņģeris, badās a liēliēm tēkuliēm.*

3. **Resns (parasti bērns).** *ġeņģeris i tāc rešns. mūsu puīšelis ař i ġeņģeris. / mūsu puīšelis i tāc ġeņģeris, tāc apaļīks.*

4. dsk. instr.; adv. noz. **Streipulojot, grīlojoties.** *uotras puses dziedātāji brauc ar āzi baznīcā. juo tie rati šķībi tēk, juo tas āzis ġeņģeriem.*

ġeņģeriski adv. 1. **Streipulojot, grīlojoties.** [bērns] *tā ġeņģeriski viēn iēt. liēls cilvēks ař, ka nevař pa taku labi nuōiēt, [teic] tā ġeņģeriski iēt.*

2. **Tā, ka aizrauj, aizvelk u. tml. sev (ko) līdz.** *ġeņģeriski aizrāva tuō gājēju. / [zēnu] aizrāva ġeņģeriski. tā sajeñ aīz ruōkas, viš ne-maz nevař paiēt. tas uōtrs veļk, tā ātri raūj. / aīziēt ġeņģeriski – tas tā, [ka] viēns veļk uñ uōtrs skrej pakaļ. / jaūnaīs ziķs puīši nuōvilka ġeņģeriski seū līdz. // Atmuguriski. nuōgrūda tuō puīšeli nuō vēzuma, ka nuōgāja ġeņģeriski zemē. ġeņģeriski [ir] atmuguriski.*

3. **Kūleņojot, veloties.** *bērni nuō tā kaļna nāca lejā ġeņģeriski. / nuō kupēnām tā laūdāmiēs lejā ġeņģeriski.*

ġeoģīne subst. **Dālija (Dahlia).** *dārzuōs aūdzēj ġeoģīnes.*

ġērba. Sk. ġērbs.

ġērbkaṃbaris subst. **Telpa (baznīcā), kur uzturas garīdznieks pirms un pēc dievkalpojuma vai dievkalpojuma starplaikos un kur viņš pieņem apmeklētājus.** *dreīkaṃbaris [jeb] ġērbkaṃbaris i [baznīcas] uōtrā galā. / ta sanāca krustūbniēki, ka mācītajs bi ġērbkaṃbarī. / [baznīcā] bi ġērbkaṃbaris galā, ku mācītaīs piējēma ļaūdis, ku viš ġērbās.*

ġērbs, arī **ġērba** subst. **Apģērbs.** *kaṃzuōlis aka bi tāc plānāks ġērps. / ziēmu labāki vilkt kāc siļc ġērps mugurā. / šnalle priēķš ġērbas būtu, lai ciētāk piēspiēž tuō ġērba. / visa nīceniēku ġērba manaī māsaī bi. mañ nuō tā nīceniēku ġērba ne-kas vaī nav. / ka taga tāc abģērptuōs uñ iētu pa tuō ceļu, ta ziķs ař nuō viņas muktū – nuō tās ġērbas. / es tādus ġērbus vaīs neredzēju.*

ġērbt v. 1. **Vilkt mugurā (apģērbu, drēbes).** *ġērb zemē tuō praku! / dravniēkañ bij tāc siētēlis, kuō likt galvā, ġīmiñ priēķšā. ruōkās jaū ne-kuō neģērba. / [..] kam es ġērbu linu kreķlu, sedzu baltu villainīti. (LFK 1817, 95)*

2. **Aut.** *vēcuōs laiķuōs jaū aizgāj līdz baznīcaī a plikām kājām uñ ta tig ġērba kuřpes.*

ġērbties v. **Refl.** → **ġērbt.** *tas [zēns] ġērbjās, tāisās kaū kuř iēt. / viš ġērbjas, ta iēs laūkā. / [kāds] aka citādāk ġērbjās, lai nav pazīstañs. / citañ bi krāsnes galā tas ūdeñs, citañ piřc priēķšā, ku nuōst ġērbjas. / tuōs laiķuōs jaū tā neģērbēs.*

ģērdze comm.; subst. **Zobgalis**. *tas ģērdze nevarēja labāk pateikt.*

ģērēt v. 1. **Miecēt; ar speciālu nazi apstrādāt ādu, padarot to gludu**. *ka ģērēja ādas, ta a kasekli kasa tuō ādu. / ādas ģērēja uñ šuva kažuōkus. / [liellopa] ādu paši jaū neģērēja. us pīlsātu ať deva pruōjām ģērēt [ādas]. / vēcūōs laīkuōs bi taīsīši nuō neģērētas ādas pastalas. ✧ **ģērēt ādu** hum. – stipri (no)pērt, (sa)bārt. *kuō tu te padariji – sasiti smukuō krūželi! pa tuō tev ģērēs ādu.**

2. **Valkājot plēst (piemēram, apavus, apģērbu)**. *jaūnās pastalas jaū varēja aka kādu laīku ģērēt. ģērētājs, arī ģērmanis* subst.; novec. **Adminis**. *ta jaū bi tādi ādu ģērētāji, kas ādas ģērēja. / ādas ať ģērē, aītu ādas priēkš kažuōkiēm. citas ādas te laūku ģērētāji neģērēj. / ādu ģērmanis ādas ģērēja – liēlluōpu uñ aītas, visādas ģērēja. / ģērmanis uz laūkiēm ať bi. nuōdeva ādas viņam, ja tu pac bi kavis kādu luōpu. / ka tu nuōkavi kādu luōpu, ta tās ādas nuōnesa piē ģērmaņa. // **Neželīgs cilvēks**. *ka piē pikta cilvēka nuōiēt, tas ta kā ģērmanis plēs. / slēpies, māsiņ! nu tevi meklēs, nu tevi vedīs ģērmaņu ruokās. (LFK 9, 129)**

ģērētava subst. **Miecētava**. *uz ģērētavu [ādas] vēd. / ādas raūdžēja, izģērēja. Liēpājā bi tāda ģērētava. / ģērētavas pa-řetam bi. Paūrupē bi – Rucavā, ta leīšuōs aka bi.*

ģērētis v. 1. **Stridētis; lamāties**. *tiē [kaimiņi] tuť nevať satikt. viņi pastāvīgi ģērējās tuť. viņi it nemaz nevať satikt, tik lamātiēs uñ ģērētiēs vať.*

2. **Kauties**. *viņi [zēni] tuť aka ģērējas, plūcas. puīkas jaū tā ģērējās – saiēt kuōpā, plūc cic citam matas.*

ģērgt v. 1. niev. **Runāt, stāstīt (ko nenožīmīgu); plāpāt**. *viñš runā uñ runā. neviēns viņu neklaūsās, bet viñš tuť ģērdz visu laīku.*

2. **Raudāt**. *bērnš nemiērīgi gulēja. visu nakti ģērdza. // niev. **Blaut; skali, griezīgi runāt, dziedāt**. kuō tu te ģērdz? kuō tu blāuistiēs? taīsa te truōksni. / mañ tā viņa ģērķšana nemaz nepatika. viñš te tā kā dziēdāja, gribēja izradītiēs, bet tik tā ģērdza. nekāda dziēdāšana tuť nebija.*

ģērgzde, arī **ģiřgzde** subst. **Kaulu, locītavu sāpes; dzirkste**. *tā iť tāda dzīrgzde. nuō liēls strādāšaņš kadreīz iēmētas ruōkā viņa. nu uñ ta viņu varēj nuōvērt, tuō ģērgzdi, jā, ģiřgzdi. / mēs viņu saūcām dzīrgzde, bet leīši viņu ģērgzde saūc. jā, rucavniēki ať pa ģērgzdi viņu saūc, bet mēs – dzīrgzde.*

ģērkle, arī **ģērkle, ģēřkle** subst. **Rikle**. *kad ēduōt kas ģērklē iēsprūst, tad i dikti jāklepuō, lai nenuōsmuōk. / taīsi tuō rikli, tuō ģērkli ciēt! / ģērkle [ir] rikle. / [puika] tā dziēdājis, ka visa ģērkle aīssmakuse. / tam vareņa ģērkle – teic uz labu dziēdātāju. / dumsas suōla – dabuīsi pa ģērkli!*

ģērkstēt v. 1. **Krākt**. *slimas krūtes – ēlpuōjuōt ģērkst. / cik ilgi tas vať ģērkstēt? slimš pa-visam.*

2. niev. **Runāt, stāstīt (ko nenožīmīgu)**. *kuō tu tuť ģērkti? viēnu uñ tuō pašu stāsta. / cik ilgi tiē vėl vať ģērkstēt? / viñš vať ģērkstēt visu laīku. plāpā uñ plāpā. netik ne klaūsītiēs.*

ģērmanis. Sk. *ģērētājs*.

Ģetrūde. Sk. *Ģēda*.

ģēuģrāfija subst. **Ģeogrāfija**. *ģēuģrāfija bi tikaī us kārti. jā, ta vaīdzēja tā kārte [zināt].*

ģēvele, arī **ģēvelis** subst. **Jumta gals; zelminis**. *ģēvele i mājas galuōs. tas nuō dēliēm naglāc kau kā klāt. / nu ģēvelis tik senuōs laīkuōs [bija], ku vēcīaīku řēkas, ku vis-apkārt i jumc. / luōgi visi nuōpērvēti balti. vėl tik vaīg ģēvele nuōpērvēt.*

Ģēža. Sk. *Ģēda*.

ģībt v. **Zaudēt samaņu**. *ģīpt – tas i bes samaņas palikt. / nuō slimībs vať ģīpt. bet maz ģība senāk. / piťtī tik kārsc, ka vať ģīpt.*

ģiēzt v.; novec. **Domāt; atcerētis**. *es ģiēžu, ka es viņu kuť redžēju.*

ģīga, arī **ģīgas** subst. 1. **Mūzikas instruments; harmonikas (?)**. *kadreīz teīca – puīši aka a savām ģīgām nāk! tādu ērmūniku saūca pa ģīgu. / Jāni, kuť tava ģīga palikuse, ka nespēlē? / puīši, pajēmuši ģīgas, iēt meītas dañcināt.*

2. pārn. **Raudošs cilvēks (parasti bērns)**. *ģīga i tāt blāvējs, raūd. / bērns ģīgā ta kā tāt ģīga. ✧ **viļkt ģīgas vaļā** hum. – raudāt. puģis vėlķ ģīgas vaļā, blāu aka.*

ģīgāt v. 1. **Nemākulīgi spēlēt (ģīgas)**. *nu tig [bērnš] ģīgā savu mūņiku! / cic ērmūnikas ģīgāja visu nakti uñ neļāva gulēt.*

2. **Raudāt.** *bērnš ģīgā ta kâ tâc ģīga. / kuô tas bērnš tuř ģīgā? / ka [bērnš] būs vērtāks, ta jau negīgās. / mazaš aplkusa uņ nu aka sâk ģīgāt, apstājās uņ sâk akal.*
3. **Trokšnot; blēt (par aitām).** *aves stallī sâk ģīgāt, ja nenes ģst.*
ģīgātājs m., **ģīgātāja** f.; subst. **Raudošs cilvēks (parasti bērns).** *viņš biēži raūd, tâc ģīgātājs i.*
ģikts, arī **ģikte** subst. **Slimība; kaite.** *ģikc, rematisms i, kaūli griēžas arâ. / maņ piēmētusiēs tâda kaite, tâda ģikte. sâp visas luôcītavas. / maņ tai plecā tâ vaiņa, tâ ģikte jau seņ i.*
ģiļbināt v. **Atveseļot; izdziedēt.** *slimaš atveseļošiēs – duô labâki ģst, lai vař ģiļbināt.*
ģiltine subst. 1. **Kuņģa slimība.** *ģiltine uzgāja – tâ teica vēcâmâte. tâ bi māgas dēdzināšana.*
2. **ein schlechter (nelabs) Mensch** (nelabs cilvēks). (EH I 427)
ģimba subst.; novec. **Neliels daudzums.** *taņ skaītam meņcu tik kâda ģimba trūkst.*
ģimene subst. 1. **Cilvēku sabiedrības vienība, kurā cilvēkus saista laulība un asinsradniecība.** *tiē visi viēna ģimene – tēs, mâte uņ bērni. / Nīcâ bī kuplas ģimenes, bī seši va septiņi bērni. / muņš bi liēla famīlija – tas tas vēcâkaīš vârc būs. ģimene – jaunâks vârc. / [karašas] sašava piļlu krâsni – kâda tâ ģimenīte. / [baznīcâ] krēsla galâ stâvēja jaunâs meītas nuô tās ģimenes.*
2. **Dzīvnieku grupa, kura uzturas kopā un kurā ietilpst tēviņš, mātīte un to mazuli.** *muņš te ežu ģimene. visu ģimeni vakarâ izveđ, piēci bērni.*
ģimis subst. **Seja.** *tik kârsta saūle, ka viss ģimis nuôsvēdis. / ka saūle bi nuôdēdzinājuse ģīmi, ta teica – tâ nu gaņ ruda kâ čigāne. / [ar paštaisītām ziepēm] mazgāja veļu, ruôkas. ģīmi gaņ nemazgāja. □ liēks ģimis – maska. pa Ziēmassvētkiēm muņš kad-reiz abģērbâs, pārģērbâs, uzliēk liēkus ģimus. leç budeļuôs. / kad iēt ķekâtâs, ūzliēk liēku ģīmi, lai tū-lit nepazīst. / cic [ķekâtâs iedams] uzliēk liēku ģīmi. paši ustaīsija. pajēma papīru, izgriēza uņ nuômâlēja. acu caūrumi bi vaļâ, uņ tas mutes caūrumš jau ar bi vaļâ. / ka tâ dauzâs, ka kâdu liēku ģīmi ūzlicis, ta teic – ķēmuôjs, aka pēç ķēma isskatâs. ✧ skâbs ģimis – saka par sejas izteiksmi, kas pauž nepatiku vai sliktu pašsajūtu. tâdâ sliktâ ceļâ jābrauc Liēpājâ. vīram pa-visam skâps ģimis. ✧ kaūns pa visu ģīmi – ļoti liels nepatīkams pārdzīvojums, ko izraisa, piemēram, kâda rīcība, tās sekas. kuô tu skuolâ teīksi skuoluôtājam, ka nebūsi izmâcījēs tuô kaķismu? kaūns pa visu ģīmi! / kaūns pa visu ģīmi – teic, ka kuô sliktu padarija.*
ģimnāzija subst. **Vispārējā vidējā mācību iestāde.** *maņ māsica a viēna gāja tuř tai ģimnāzijâ uņ brālēns – abi divi. / tâ [mātes] māsa bi dikti bagâta. viņaī ar tiē bērni Liēpājas skuolâ gāj, ģimnāzijâ.*
ģīna, arī **ģīne** subst. **Mencu (lašu) āķu pamataukla, kurai ik pa gabaliņam piesietas aukliņas ar āķiem.** *garuôs snuôrus saūc pa ūdu ģīnâm. tās ģīnas piřka, aņģališus griēza paši piē vērpjamâ ratiņa. / iř viēns tâc šņuôrs. mēs viņu saūcām pař ūdu ģīni. / ģīnas iř ūdâm, ku nâk tiē āķi piēstiprinâti.*
ģipsis, arī **ģipse** subst. **Bezkrāsains, balts, retāk citas krāsas minerāls – kalcija sulfāta kristālhidrāts.** *ka salaūž aka kâdu ruôku vaī kāju, vaī kuô, ka ģipsī iēliēk, ta teic sarumēja. akal tâ saviēnuôja. / kāju iēlika ģipsē.*
ģiptīgs, -a adj. **Indīgs.** *ģiptīks – tas būtu jiptīks, kâ zaļktis. tuô jiptīguô saūca pa ruduô zaļkti. tâc striņpaīns tas bi. viēni i tâdi miseņauši. tiē rudiē i tiē jiptīgiē.*
ģira subst. **Lopam (parasti teļam) sagatavots dzēriens.** *ģira iř dzēriēns. teļiēm taīsija ģiru. senâk teļiēm ne-kuô saūsu nedeļa. sakapāja saknes, miļtus sabēra, salēja tuô visu ař ūdeņiēm. tâ iznāca ģira.*
ģirdulis. Sk. *ģirulis.*
ģirgzde. Sk. *ģerģzde.*
ģirināt v. **Dzirdīt.** *vēl tuô teļu vaīg ģirināt a piēnu, lai aūģ liēls.*
ģirņīt v. **Plēst.** *bērni ģirņīt tās grāmatas. jeņ nuôst! / nevaīg ģirņīt tuô grāmatu kuôpâ! / jāiēt skatīt, kuô tas suņš tâ ģirņi.*
ģirulis, arī **ģirdulis** subst. **Jaunlops (biežāk jērs), ko uzaudzina bez mātes, ar dzirdīšanu.** *ģirulis [jeb] ģirdulis i luôps, kuô pàaūdzē a butelīti, nuô ruôkas. tiē ģiruļi jau bi pastāvīgi jēri. / ģirdulis iř jērs, kuô dzīrda ař pupiņu. parasti jērus saūc pař ģirduļiēm. viēnu uôtru reīzi nuôsaūc arī*

*kādu kumeļu, telus jaū parasti nē. / ģirulis i jaūnluōps bes mātes, kuō nezīda. tuō aūdzē a pudelīti, a dziŗdīšanu. / tas tāt ģiŗdulis [jeb] ģirulis, kuō piē ruōkas aūdzē bez mātes, – jērs va teliņš mas. / tas jaū mūsu ģirulīc, ģiŗdulīc. // niev. **Dzērājs.** ari us cilvķeku teīc – tas ģirulis, dzērējs.*

ģist v. **Nojaust.** *es jaū tuō ģidu, ka tuŗ būs pāris, kuōpā viē turējās abi. / māsa sāka ģist, nuōmanīt, ka tuŗ laba dzīve nebūs piē tā saīmniēka.*

ģuģināt v. **Ļoti silti ģērbt; tuntulot.** *nu tik vaīg labi ģuģināt tuō bērnu – laūkā iŗ aūksc. / tuō bērnu jaū ģuģināja. // Ģērbt.* *es tā kuōši ģuģināju savas meītines.*

ģuģināties, aŗi **ģuģinēties** v. **1. Ļoti silti saģērbties; tuntuloties.** *aūkstā laīkā vaīg labi ģuģinātiēs. / kuō tu ģuģinējiēs tik daūdz? šuōdiēn i sīc.*

2. Rikoties, darboties (piemēram, ko pārcilājot, kārtojot). *kuō jūs tuŗ tik īlģi ģuģinātiēs? krāmējs visu rītu!*

ģuģine comm.; subst. **Ļoti silti saģērbties cilvķs.** [bērn] *kā tāda ģuģine apsaģuģinējis.*

ģuģinēties. Sk. *ģuģināties.*

ģuģītis m., **ģuģīte** f.; subst.; mīlin. **Silti saģērbties bērns.** *ģuģītis [ir] mīliņš vārc. ak tu maņš mīļš ģuģītis! kāt nuōsalis!*

ģuldis subst.; vēst. **Guldenis.** *ģuldis i nauda. bet es nezīnu, kāda vērtība viņam i.*